

U S N E S E N Í

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátě složeném z předsedy JUDr. Jiřího Pally a soudců Mgr. Aleše Roztočila a Mgr. Petry Weissové v právní věci žalobce: **S. M.**, zast. Mgr. Ladislavem Bártou, advokátem, se sídlem Purkyňova 6, Ostrava, proti žalovanému: **Ministerstvo vnitra**, se sídlem Nad Štolou 3, Praha 7, o žalobě proti rozhodnutí žalovaného ze dne 12. 6. 2019, č. j. OAM-81/LE-BA02-BA04-2019, v řízení o kasační stížnosti žalobce proti rozsudku Krajského soudu v Ostravě ze dne 27. 9. 2019, č. j. 62 Az 26/2019 - 37,

t a k t o :

- I. Kasační stížnost **se odmítá** pro nepřijatelnost.
- II. Žádný z účastníků **ne má** právo na náhradu nákladů řízení o kasační stížnosti.
- III. Ustanovenému zástupci žalobce advokátovi Mgr. Ladislavu Bártovi **se přiznává** odměna a náhrada hotových výdajů za zastupování žalobce v řízení o kasační stížnosti ve výši 3.400 Kč. Tato částka bude zástupci žalobce vyplacena z účtu Nejvyššího správního soudu do 60 dnů od právní moci tohoto usnesení. Náklady právního zastoupení žalobce nese stát.

O d ů v o d n ě n í :

I. Shrnutí předcházejícího řízení

[1] Žalovaný rozhodnutím ze dne 12. 6. 2019, č. j. OAM-81/LE-BA02-BA04-2019, zastavil řízení o udělení mezinárodní ochrany podle § 25 písm. i) zákona č. 325/1999 Sb., o azylu, ve znění pozdějších předpisů. Žalovaný shledal žádost žalobce o mezinárodní ochranu nepřipustnou podle § 10a odst. 1 písm. e) zákona o azylu, neboť neobsahovala nové azylově relevantní okolnosti, které by odůvodňovaly udělení mezinárodní ochrany.

[2] Krajský soud v Ostravě rozsudkem ze dne 27. 9. 2019, č. j. 62 Az 26/2019 - 37, žalobu proti rozhodnutí žalovaného zamítl. Konstatoval, že dokazování ve vztahu k bezpečnostní situaci na Ukrajině provedl žalovaný v dostatečném rozsahu s přihlédnutím k přiloženým zprávám, přičemž zhodnotil, že v místě původu žalobce došlo ke stabilizaci bezpečnostní situace umožňující jeho návrat. Závěrem zdůraznil, že institut opakované žádosti o mezinárodní ochranu neslouží k upřesňování či skutkovému doplňování předchozí žádosti. Krajský soud uzavřel, že žalovaný postupoval v souladu se zákonem.

II. Obsah kasační stížnosti

[3] Proti tomuto rozsudku podal žalobce (dále jen „stěžovatel“) včasnou kasační stížnost. V ní namítl, že krajský soud dostatečně neposoudil změněnou bezpečnostní situaci na Ukrajině. V zemi původu podle stěžovatele probíhá ozbrojený konflikt, přičemž sám žalovaný českým občanům nedoporučuje cestovat na Ukrajinu. Žalovaný současně neobstaral ani dostatek podkladů relevantních pro vyhodnocení aktuální bezpečnostní situace v zemi původu stěžovatele. Stěžovatel uzavřel, že rozhodnutí žalovaného je v rozporu s právními předpisy a relevantní judikaturou Nejvyššího správního soudu, přičemž odkázal na rozsudky ze dne 3. 10. 2017, č. j. 9 Azs 185/2017 - 38, a ze dne 31. 7. 2008, č. j. 5 Azs 55/2008 - 71. Nejvyššímu správnímu soudu proto stěžovatel navrhl, aby zrušil napadený rozsudek i rozhodnutí žalovaného a věc mu vrátil k dalšímu řízení.

[4] Žalovaný se ke kasační stížnosti nevyjádřil.

III. Posouzení kasační stížnosti

[5] Po konstatování přípustnosti kasační stížnosti se Nejvyšší správní soud ve smyslu § 104a zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „s. ř. s.“), zabýval otázkou, zda kasační stížnost svým významem podstatně přesahuje vlastní zájmy stěžovatele. Pokud by tomu tak nebylo, musela by být podle tohoto ustanovení odmítnuta jako nepřijatelná. Zákonný pojem „přesah vlastních zájmů stěžovatele,“ který je podmínkou přijatelnosti kasační stížnosti, představuje typický neurčitý právní pojem. Podle usnesení Nejvyššího správního soudu ze dne 26. 4. 2006, č. j. 1 Azs 13/2006 - 39, publ. pod č. 933/2006 Sb. NSS, kasační stížnost přesahuje vlastní zájmy stěžovatele v následujících typových případech:

- kasační stížnost se dotýká právních otázek, které dosud nebyly vůbec či nebyly plně řešeny judikaturou Nejvyššího správního soudu;
- kasační stížnost se týká právních otázek, které jsou dosavadní judikaturou řešeny rozdílně;
- kasační stížnost bude přijatelná pro potřebu učinit tzv. judikatorní odklon, tj. Nejvyšší správní soud ve výjimečných a odůvodněných případech sezná, že je namístě změnit výklad určité právní otázky, řešené dosud správními soudy jednotně;
- kasační stížnost je dále přijatelná, pokud by bylo v napadeném rozhodnutí krajského soudu shledáno zásadní pochybení, které mohlo mít dopad do hmotněprávního postavení stěžovatele. O zásadní pochybení se v konkrétním případě může jednat tehdy, pokud krajský soud ve svém rozhodnutí nerespektoval ustálenou a jasnou soudní judikaturu a nelze navíc vyloučit, že k tomuto nerespektování nebude docházet i v budoucnu; popřípadě krajský soud v jednotlivém případě hrubě pochybil při výkladu hmotného či procesního práva.

[6] Nejvyšší správní soud neshledal, že by se krajský soud dopustil zásadního pochybení, které mohlo mít dopad do hmotněprávního postavení stěžovatele, nebo že by se při rozhodování věci jakkoliv odchýlil od ustálené judikatury Nejvyššího správního soudu, a založil tak důvod přijatelnosti kasační stížnosti.

[7] Stěžovatel požádal o mezinárodní ochranu dne 25. 2. 2013. Rozhodnutím ze dne 8. 3. 2013, č. j. OAM-64/ZA-ZA06-2013, žalovaný zamítl žádost stěžovatele podle § 16 odst. 1 písm. f) zákona o azylu. Dne 11. 2. 2019 podal stěžovatel druhou žádost o mezinárodní ochranu, přičemž žalovaný rozhodnutím ze dne 12. 6. 2019, č. j. OAM-81/LE-BA02-BA04-2019,

pokračování

tuto žádost shledal nepřipustnou podle § 10a odst. 1 písm. e) zákona o azylu a podle § 25 písm. i) předmětného zákona řízení o ní zastavil.

[8] Podle § 25 písm. i) zákona o azylu se řízení o udělení mezinárodní ochrany zastaví, jestliže je žádost o udělení mezinárodní ochrany nepřipustná. Podle § 10a odst. 1 písm. e) zákona o azylu je žádost o udělení mezinárodní ochrany nepřipustná, pokud žadatel neuvede nové skutečnosti či zjištění relevantní z hlediska mezinárodní ochrany, které nemohl uplatnit v předchozí žádosti, nebo pokud se situace v jeho zemi původu nezměnila takovým způsobem, že by to mohlo zakládat opodstatněnost nové žádosti.

[9] Nejvyšší správní soud upozorňuje, že k problematice opakovaných žádostí o mezinárodní ochranu existuje poměrně bohatá judikatura (srov. např. rozsudek rozšířeného senátu ze dne 6. 3. 2012, č. j. 3 Azs 6/2011 - 96, publ. pod č. 2642/2012 Sb. NSS, nebo rozsudek ze dne 8. 9. 2011, č. j. 7 Azs 28/2011 - 74).

[10] Nejvyšší správní soud v rozsudku rozšířeného senátu ze dne 6. 3. 2012, č. j. 3 Azs 6/2011 - 96, uvedl, že „*odůvodnění správního rozhodnutí o zastavení řízení pro nepřipustnost opakované žádosti o udělení mezinárodní ochrany proto musí vždy obsahovat zdůvodněný závěr správního orgánu o tom, že 1) žadatel v opakované žádosti o udělení mezinárodní ochrany neuvádí žádné nové skutečnosti či zjištění relevantní z hlediska azylu nebo doplňkové ochrany, resp. 2) pokud takové skutečnosti či zjištění uvádí, pak pouze takové, které mohl uplatnit již v předchozí žádosti, a 3) že nedošlo k takové zásadní změně situace v zemi původu, která by mohla zakládat opodstatněnost nové žádosti o udělení mezinárodní ochrany.*“ (shodně argumentoval Nejvyšší správní soud v usnesení ze dne 18. 12. 2013, č. j. 3 Azs 21/2013 - 118). V posuzovaném případě stěžovatel namítl, že se žalovaný ani krajský soud dostatečně nezabývali aktuální bezpečnostní situací na Ukrajině, kde stále probíhá ozbrojený konflikt, a neposoudili všechny relevantní změny. S touto námitkou se Nejvyšší správní soud neztotožnil. V rozsudku ze dne 3. 10. 2017, č. j. 9 Azs 185/2017 - 38, Nejvyšší správní soud vymezil, že „*v rozhodnutí o další opakované žádosti musí být alespoň stručně uvedeno, proč k relevantní změně nedošlo a jaké podklady o tom vypovídají.*“ Žalovaný pak v posuzovaném případě požadované hodnocení provedl s odkazem na relevantní podklady, přičemž konstatoval, že v posuzované době došlo v zemi původu stěžovatele k ustálení bezpečnostní situace, když oblast, ze které stěžovatel pochází, je plně pod kontrolou ukrajinské vlády a současně není nijak dotčena možnými doposud probíhajícími ozbrojenými konflikty. Se závěry žalovaného se Nejvyšší správní soud ve shodě s krajským soudem ztotožňuje. Za situace, kdy v mezidobě nedošlo ke zhoršení bezpečnostních poměrů na Ukrajině, lze uzavřít, že žalovaný druhé řízení o udělení mezinárodní ochrany zastavil v souladu s § 25 písm. i) zákona o azylu.

[11] Nejvyšší správní soud doplňuje, že samostatně nerozhodoval o žádosti stěžovatele o přiznání odkladného účinku kasační stížnosti, neboť neprodleně po předložení spisu a po nezbytném poučení účastníků řízení přikročil k meritornímu posouzení kasační stížnosti. Za této situace by rozhodnutí o odkladném účinku bylo nadbytečné a neúčelné.

IV. Závěr a náklady řízení

[12] S ohledem na uvedené skutečnosti dospěl Nejvyšší správní soud k závěru, že jeho ustálená a vnitřně jednotná judikatura poskytuje dostatečnou odpověď na námitky obsažené v kasační stížnosti a krajský soud se v napadeném rozsudku od této judikatury neodchyluje. Nejvyšší správní soud neshledal v posuzované věci zásadní pochybení krajského soudu, které by mohlo mít dopad do hmotněprávního postavení stěžovatele, ani žádný jiný důvod pro přijetí kasační

stížnosti k věcnému projednání. Nejvyšší správní soud tedy konstatuje, že kasační stížnost svým významem podstatně nepřesahuje vlastní zájmy stěžovatele, shledal ji proto ve smyslu § 104a s. ř. s. nepřijatelnou a odmítl ji.

[13] Výrok o náhradě nákladů řízení o kasační stížnosti se opírá o § 60 odst. 3 s. ř. s. ve spojení s § 120 s. ř. s., podle kterého nemá žádný z účastníků právo na náhradu nákladů řízení, byla-li kasační stížnost odmítnuta.

[14] Usnesením Krajského soudu v Ostravě ze dne 1. 7. 2019, č. j. 62 Az 26/2019 - 13, byl stěžovateli ustanoven zástupce Mgr. Ladislav Bárta, advokát. Zástupci, který byl stěžovateli ustanoven soudem, náleží mimosmluvní odměna a hotové výdaje, které v tomto případě platí stát (§ 35 odst. 10 s. ř. s.). Odměna za zastupování advokátem za řízení o kasační stížnosti byla určena podle § 11 odst. 1 písm. d) ve spojení s § 7 a § 9 odst. 4 písm. d) advokátního tarifu, a to za jeden úkon právní služby poskytnutý stěžovateli v řízení o kasační stížnosti (sepsání kasační stížnosti) ve výši 3.100 Kč. Náhrada hotových výdajů (režijní paušál) činí podle § 13 odst. 4 advokátního tarifu za jeden úkon právní služby 300 Kč. Odměna a náhrada hotových výdajů za zastupování stěžovatele v řízení o kasační stížnosti v celkové výši 3.400 Kč bude ustanovenému zástupci vyplacena z účtu Nejvyššího správního soudu do 60 dnů ode dne právní moci tohoto usnesení.

Poučení: Proti tomuto usnesení **nejsou** opravné prostředky přípustné.

V Brně dne 18. prosince 2019

JUDr. Jiří Palla
předseda senátu